

Sygn. akt II Ca 611/13

POSTANOWIENIE

Dnia 21 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie:	SSO Dariusz Mizera (spr.) SSR del. Piotr Fal
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Owczarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 października 2013 roku

sprawy z wniosku M. O.

z udziałem (...) Spółka Akcyjna w L. Oddział (...) w Ł.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji uczestnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 25 czerwca 2013 roku, sygn. akt I Ns 990/12

postanawia: oddalić apelację i zasądzić od uczestnika (...) Spółka Akcyjna w L. Oddział (...) w Ł. na rzecz wnioskodawczyni M. O. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Ca 611/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 roku, w sprawie I Ns 990/12, Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb.:

1. ustanowił na rzecz uczestnika (...) Spółka Akcyjna w L. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z części nieruchomości położonej w obrębie T. oznaczonej w rejestrze gruntów numerem działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. jest urządzona księga wieczysta (...), opisaną na mapie sporządzonej w maju 2013 r. przez geodetę uprawnionego G. K. przyjętej do (...) Ośrodka (...) dla Powiatu (...) Wschodniego w dniu 20 czerwca 2013 r. za numerem (...) kolorem różowym i niebieskim, która to mapa stanowi integralną część niniejszego orzeczenia w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń przesyłowych i instalacji elektroenergetycznych w postaci napowietrznej linii (...) (...) wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim

sprzętem przez pracowników (...) Spółka Akcyjna L. oraz przez wszystkie podmioty i osoby, którymi Spółka ta posługuje się w związku z prowadzoną działalnością;

2. ustanowił na rzecz uczestnika (...) Spółka Akcyjna L. służebność przesyłu polegającą na prawie korzystania z części nieruchomości położonej w obrębie G. oznaczonej w rejestrze gruntów numerem działki (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. jest urządzona księga wieczysta (...), opisanej na mapie sporządzonej w maju 2013 r. przez geodetę uprawnionego G. K. przyjętej do (...) Ośrodka (...) dla Powiatu (...) Wschodniego w dniu 20 czerwca 2013 r. za numerem (...) kolorem różowym i niebieskim, która to mapa stanowi integralną część niniejszego orzeczenia w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń i instalacji elektroenergetycznych w postaci elektroenergetycznej linii napowietrznej niskiego napięcia wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem przez pracowników (...) Spółka Akcyjna L. oraz przez wszystkie podmioty i osoby, którymi Spółka ta posługuje się w związku z prowadzoną działalnością;

3. zasądził od uczestnika (...) Spółka Akcyjna w L. na rzecz wnioskodawczyni M. O. kwotę 28.435,68 złotych tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu opisanych w punktach 1 i 2 sentencji postanowienia;

4. oddalił wniosek w pozostałej części;

5. zasądził od uczestnika na rzecz wnioskodawczyni kwotę 5.297,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania;

6. nakazał pobranie od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. kwotę 1.525,86 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych w zakresie wydatków.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Wnioskodawczyni M. O. jest właścicielką nieruchomości położonej w T., oznaczonej w rejestrze gruntów numerem działki (...) o powierzchni 0,1300 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. jest urządzona księga wieczysta (...).

Wnioskodawczyni M. O. jest właścicielką nieruchomości położonej w G. oznaczonej w rejestrze gruntów numerem działki (...) o powierzchni 0,3155 ha, dla której w Sądzie Rejonowym w Piotrkowie Tryb. jest urządzona księga wieczysta (...).

Na działce (...) posadowiona jest elektroenergetyczna linia napowietrzna (...) przy średniej odległości skrajnych przewodów 2,2 m, zaś na działce (...) znajduje się elektroenergetyczna linia napowietrzna niskiego napięcia (...) przy średniej odległości skrajnych przewodów 1 m. Urządzenia te znajdowały się na nieruchomościach w dacie nabycia nieruchomości przez wnioskodawczynię, to jest w 1997 r. Obie działki są nieogrodzone i niezabudowane. Właścicielem obu linii energetycznych jest (...) Spółka Akcyjna L..

Podstawowym zabiegiem eksploatacyjnym linii (...) oraz linii niskiego napięcia są ich oględziny polegające na wzrokowej ocenie stanu technicznego linii, ich konstrukcji, przewodów, izolatorów, które to oględziny pracownicy uczestnika przeprowadzają raz na 5 lat. W zależności od wyników oględzin jest dokonywana ocena stanu technicznego i podejmowane są decyzje odnośnie tych zabiegów, to jest przeglądy, prace doraźne, usuwanie wrastających w linię gałęzi drzew.

Zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy T. działka (...) jest przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługi oznaczone, zaś działka (...) przeznaczona jest pod usługi, produkcję, obsługę komunikacji oraz w części pod poszerzenie drogi. Pas służebności przesyłu stanowi powierzchnia części nieruchomości niezbędna do prawidłowej eksploatacji urządzenia przesyłowego. Wyznaczają ją normy techniczne albo wytyczne techniczne właściwych przedsiębiorstw przesyłowych, przy czym w odniesieniu do urządzeń elektroenergetycznych brak jest uregulowań w tym zakresie. Szerokość pasa służebności przesyłu powinna być uzależniona od parametrów linii przesyłowej (parametrów technicznych słupów i napięcia przesyłowego). Algorytm

liczenia szerokości pasa służebności to $P_s = S + 2 \times [3 \text{ m} + U/150]$, gdzie P_s to szerokość pasa eksploatacyjnego, S - szerokość linii stanowiąca odległość między skrajnymi przewodami, s - szerokość wynosząca 3 m stanowiąca minimalną szerokość toru jazdy ciężkiego sprzętu operatorskiego, U - napięcie przesyłowe w (...) - wartość dodana do szerokości pasa eksploatacyjnego uwzględniająca wielkość napięcia przesyłowego. Zgodnie z algorytmem szerokość pasa eksploatacyjnego dla działki (...) wynosi 7 m, zaś dla działki (...)m, zaś szerokość drogi dojazdowej powinna wynosić 3 m.

Wartość służebności stanowi różnica pomiędzy wartością rynkową nieruchomości bez ustanowionej służebności i wartością rynkową nieruchomości z ustanowioną służebnością. Do jej wyliczenia służy wzór $W. = P \times C \times K$, gdzie P to powierzchni gruntu obciążonego, C - wartość rynkowa jednostki powierzchni gruntu nieruchomości obciążonej, K - współczynnik uwzględniający inne elementy wpływające na wartość szacowanego prawa (np. czy z gruntu objętego służebnością korzysta tylko właściciel nieruchomości władnącej czy również właściciel nieruchomości obciążonej, jaka jest częstotliwość korzystania fizycznego z nieruchomości - w przypadku obu nieruchomości ten współczynnik wynosi 0,5, bowiem istnieje możliwość współkorzystania z nieruchomości w obszarze służebności przesyłu zarówno przez właściciela jak i przedsiębiorstwo przesyłowe. Współczynnik korygujący wynoszący 1 stosuje się w skrajnych sytuacjach, gdy właściciel w ogóle nie może korzystać z gruntu, bowiem cała nieruchomość jest zajęta przez urządzenie przesyłowe. Ograniczenie związane z niemożnością korzystania z nieruchomości w związku z istnieniem linii energetycznej wpływa jedynie na ograniczenie wartości nieruchomości, nie ma zaś wpływu na wielkość współczynnika korygującego.

Wartość jednostkowa działki (...) wynosi 131,04 zł/m², zaś wartość jednostkowa działki (...) wynosi 61,92 zł/ m².

W odniesieniu do działki (...) powierzchnia zajęta pod służebność przesyłu odpowiadająca strefie technologicznej wynosi 244 m² zaś powierzchnia zajęta pod służebność drogi dojazdowej wynosi 80 m² - obie te służebności pokrywają się na powierzchni 19 m² - łącznie zatem w związku z ustanowieniem służebności zajęta jest łączna powierzchnia 305 m² (244 m²+80m²-19m²).

W odniesieniu do działki (...) powierzchnia zajęta pod służebność przesyłu odpowiadająca strefie technologicznej wynosi 257 m² zaś powierzchnia zajęta pod służebność drogi dojazdowej wynosi 27 m² obie te służebności pokrywają się na powierzchni 11 m² - łącznie zatem w związku z ustanowieniem służebności zajęta jest łączna powierzchnia 273 m² (257 m²+27m² - 11m²).

Pismem z dnia 15 lutego 2012 r. pełnomocnik wnioskodawczyni wezwał (...) S.A. w Ł. Oddział w Ł. do zawarcia umowy o ustanowienie za wynagrodzeniem służebności przesyłu na nieruchomościach stanowiących własność wnioskodawczyni.

Pismem z dnia 24 maja 2012 r. uczestnik odmówił zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, podnosząc że zachodzą przesłanki do nabycia służebności w drodze zasiedzenia.

Sąd Rejonowy zważył, iż w będącej przedmiotem osądu sprawie niesporne było, że (...) nie służy tytuł prawny do korzystania z nieruchomości wnioskodawczyni. W szczególności uczestnik nie wykazał, że nabył służebność z mocy samego prawa -zgłoszony początkowo zarzut zasiedzenia został następnie cofnięty, a uczestnik co do zasady przyłączył się do wniosku o ustanowienie służebności przesyłu.

Z tego powodu wnioskodawczyni jako właścicielka nieruchomości, na której znajdują się urządzenia przesyłowe będące własnością uczestnika przysługuje roszczenie o wynagrodzenie w zamian za ustanowienie służebności przesyłu - art. 305¹ i następną k.c.

Zgodnie z art. 305¹ k.c. nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może

korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

W myśl zaś art. 305² § 2 k.c. jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia i umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 k.c., właściciel nieruchomości może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian ustanowienie służebności przesyłu.

Podmiotem, na rzecz którego może być ustanowiona służebność przesyłu, jest wyłącznie przedsiębiorca, a więc osoba fizyczna, osoba prawna i podmiot o którym stanowi art. 33¹ § 1 k.c. prowadzące we własnym imieniu działalność gospodarczą lub zawodową. Przedmiotem działalności takiego przedsiębiorcy powinna być działalność związana z wykorzystaniem urządzeń przesyłowych. Ustanowienie służebności przesyłu jest możliwe tylko na rzecz takiego przedsiębiorcy, który jest właścicielem urządzeń, służących do doprowadzania lub odprowadzania płynów, pary, gazu, energii elektrycznej oraz innych urządzeń podobnych lub który zamierza wybudować takie urządzenia (art. 49 § 1 k.c.). Oznacza to, że służebność przesyłu może mieć zastosowanie zarówno do takich stanów faktycznych, gdy urządzenia przesyłowe już istnieją jak również, gdy przedsiębiorca urządzenia te zamierza dopiero wybudować w przyszłości. Podmiotem, który może ustanowić służebność przesyłu, jest natomiast właściciel, użytkownik wieczysty nieruchomości, na której urządzenia przesyłowe są lub mają być posadowione.

W przedmiotowej sprawie niesporna była treść służebności przesyłu, które sprowadzała się do korzystania z nieruchomości w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, przebudowy urządzeń i instalacji elektroenergetycznych w postaci budynku stacji transformatorowej, linii kablowych średniego i niskiego napięcia wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem przez pracowników (...) Spółka Akcyjna w L. oraz przez wszystkie podmioty i osoby, którymi Spółka ta posługuje się w związku z prowadzoną działalnością.

Jeśli chodzi o zakres służebności został on oznaczony w mniejszym zakresie niż tego żądał pełnomocnik wnioskodawczyni. Sąd nie podzielił bowiem jego stanowiska, że na ustalenie pasa służebności ma wpływ szerokość strefy bezpieczeństwa wynikająca z planu zagospodarowania przestrzennego Gminy T., w której to strefie bezpieczeństwa ustalony jest zakaz lokalizacji budynków z przeznaczeniem na pobyt stały ludzi. Czym innym jest bowiem wynikający z przepisów prawa miejscowego obszar, w którym dopuszczalna jest zabudowana a czym innym pas służebności. Ten ostatni to powierzchnia nieruchomości niezbędna do prawidłowej eksploatacji urządzenia przesyłowego. W tym pasie operator urządzenia będzie korzystał z nieruchomości w celu dokonywania czynności potrzebnych dla prawidłowej eksploatacji urządzenia przesyłowego. Ustalenie tego pasa jest determinowane treścią ustanawianej służebności, specyfiką przedsiębiorstwa, rodzajem i umiejscowieniem urządzeń przesyłowych, obecnym sposobem ich wykorzystywania, działań przyszłych mieszczących się w granicach prawidłowego gospodarowania oraz przewidywalnych potrzeb. Powyższymi kryteriami kierował się biegły. Przy ustalaniu szerokości pasa służebności w przypadku działki (...) na 8,4 m, a w przypadku działki (...) na 7 m biegły miał na względzie parametry linii przesyłowych istniejących na nieruchomościach wnioskodawczyni, to jest parametry techniczne słupów i napięcia przesyłowego. Ustalony przez biegłego zakres korzystania z nieruchomości wnioskodawczyni przez przedsiębiorstwo przesyłowe uczestnika uwzględnia zasady współżycia społecznego, zwyczaj miejscowe oraz nastąpił z jak najmniejszym utrudnieniem korzystania z nieruchomości obciążonej (art. 305⁴ k.c. w zw. z art. 287 i 288 k.c.).

Zastosowany przez biegłego wzór do ustalenia powierzchni pasa służebności przesyłu stanowił z kolei podstawę do opracowania i zaewidencjonowania przez geodetę map odnośnie obu nieruchomości, na których zostały zaznaczone części nieruchomości zajęte pod pas strefy technologicznej oraz służebność drogi składające się na ustanowioną w tym postępowaniu służebność przesyłu oraz wyliczone powierzchnie zajęte na tę potrzebę. W tym miejscu wskazać należy, że służebność przesyłu obejmuje swym zakresem nie tylko pas gruntu zajęty bezpośrednio przez czy pod urządzenia przesyłowe, ale też niezbędny pas komunikacyjny, umożliwiający dojsię do tych urządzeń. Tylko bowiem tak określony zakres służebności daje możliwość prawidłowego korzystania z urządzeń przesyłowych, co jest treścią służebności przesyłu. Treścią służebności przesyłu jest bowiem korzystanie przez przedsiębiorcę w oznaczonym zakresie z cudzej nieruchomości (nieruchomości obciążonej), w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego

funkcjonowania urządzeń przesyłowych. W praktyce oznacza to możliwość wejścia przez przedsiębiorcę, któremu przysługuje służebność, na cudzy grunt obciążony służebnością w celu usunięcia awarii, przeprowadzenia konserwacji czy modernizacji urządzeń t przesyłowych.

Przesłanką uwzględnienia wniosku o ustanowienie służebności przesyłu jest wykazanie, że służebność ta jest konieczna dla właściwego korzystania z urządzeń przesyłowych (w niniejszej sprawie linii energetycznej).

Jak wynika ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, uczestnik postępowania nie wyraził woli umownego ustanowienia służebności przesyłu, dlatego też wnioskodawczyni skorzystała z roszczenia przewidzianego w art. 305² § 2 k.c.

W związku z tym, iż doszło do ustanowienia służebności przesyłu w trybie sądowym, należało ustalić należne wnioskodawcom wynagrodzenie. Podstawę do ustalenia wysokości tego wynagrodzenia stanowiła opinia biegłego rzeczoznawcy majątkowego M. R. (1). Opinia ta nie została skutecznie zakwestionowana przez uczestników postępowania. Wbrew zarzutom pełnomocnika uczestnika jest ona jasna, wprawdzie nie podaje ona wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, ale wskazuje wzór na wyliczenie wysokości tego wynagrodzenia. Na wysokość wynagrodzenia miała bowiem wpływ powierzchnia nieruchomości obciążona służebnością, której wyliczenia nastąpiło dopiero przez biegłego geodetę. Sąd w całości aprobuje opinię biegłego, jako fachową, rzetelną. Z uwagi na zupełność, jasność, logiczność tej opinii oraz z uwagi na sposób motywowania oraz stanowczość wyrażonych w niej wniosków nie zachodziła potrzeba dopuszczenia dowodu z opinii uzupełniającej, który to wniosek pełnomocnik wnioskodawczyni zgłosił na rozprawie w dniu 25 czerwca 2013 r. co skutkowało oddaleniem wniosku pełnomocnika wnioskodawczyni o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii. Wskazać należy że Specyfika dowodu z opinii biegłego polega m.in. na tym, że jeżeli dowód taki został już przez sąd dopuszczony, to stosownie do treści art. 286 k.p.c. opinii dodatkowego biegłego można żądać jedynie „w razie potrzeby”. Potrzeba taka nie może być jedynie wynikiem niezadowolenia strony z niekorzystnego dla niej wydzwiku konkluzji opinii, lecz być następstwem umotywowanej krytyki dotychczasowej opinii. W przeciwnym bowiem razie sąd byłby zobligowany do uwzględniania kolejnych wniosków strony dopóty, dopóki nie złożona zostałaby opinia w pełni ją zadowolająca, co jest niedopuszczalne.

Przedmiotem uzupełniającej wypowiedzi biegłego miała być kwestia wysokości zastosowanego w przypadku działki (...) współczynnika korygującego. Tymczasem w ocenie Sądu biegły w ustnej opinii w przekonujący sposób wyjaśnił, że ograniczenia w zabudowie tej nieruchomości wynikające z ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego Gminy T. nie mają wpływu na ustalenie wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności. Należy stanąć na stanowisku, że kwestia ograniczeń czy też wyłączenia w chwili obecnej - bez przebudowy linii energetycznej - możliwości zabudowy działki co najwyżej mogłaby być rozważana w aspekcie odszkodowania, w przypadku wykazania, że z uwagi na ograniczenia w możliwości zabudowy doszło do ograniczenia wartości nieruchomości, co pozostaje jednak poza ramami niniejszego postępowania. Wskazać należy, że przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu należy mieć na względzie z jednej strony rodzaj, rozmiar, położenie, właściwości i sposób eksploatacji urządzeń przesyłowych, a z drugiej strony rodzaj, przeznaczenie i powierzchnię nieruchomości dotkniętej ograniczeniami jak również jej wartość, uciążliwości dla właściciela w zakresie prawidłowej eksploatacji rzeczy w ramach wykonywania jego prawa. Takie kryteria uwzględnił w swej opinii biegły i były one podstawą do wyliczenia wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

Sąd akceptuje wskazaną przez biegłego metodologię ustalania wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu i służący do tego wzór wskazany przez biegłego na str. 27 opinii. Nie ma racji pełnomocnik wnioskodawców, jak to wskazał w piśmie z dnia 18.10.2012 r., że podstawę do ustalenia wysokości tego wynagrodzenia powinien stanowić czynsz dzierżawny za zajęty na potrzeby służebności grunt. Przy ustaleniu bowiem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu w orzecznictwie postuluje się odwoływanie się do kryteriów dotąd stosowanych przy ustanawianiu innych służebności gruntowych, a nie stosunków obligacyjnych w postaci najmu czy dzierżawy .

Konkludując, ponieważ opinia biegłego, co wskazano wyżej, nie została skutecznie zakwestionowana, a sposób wyliczenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu został przez biegłego szczegółowo wskazany i jest prawidłowy, opinia ta posłużyła do wyliczenia wysokości wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Wynagrodzenie to w przypadku działki (...) wynosi 19,983,60 zł {131,04 zł/m² (wartość jednostkowa 1 m²) x 305 m² (powierzchnia zajęta pod służebność) x 0,5 (współczynnika korygujący)}. W odniesieniu do działki (...) wynagrodzenie to wynosi 8.452,08 zł {61,92 zł (wartość jednostkowa 1 m) x 273 m (powierzchnia zajęta pod służebność) x 0,5 (współczynnika korygujący)}. Łącznie stanowi to kwotę 28.435,68 zł, która została zasądzona punktem 3 sentencji postanowienia jako jednorazowe wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu na obu nieruchomościach wnioskodawczyni, a dalej idące żądanie w zakresie wysokości wynagrodzenia jako niezasadne zostało oddalone.

Uznając, iż w rozpoznawanej sprawie to uczestnik był przede wszystkim osobą zainteresowaną w ustanowieniu służebności przesyłu, gdyż to jego urządzenia znajdują się na nieruchomości wnioskodawcy, na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. obciążył go kosztami niezbędnymi do ustanowienia tej służebności. Należy podkreślić, że uczestnik pomimo braku uprawnień do nieruchomości wnioskodawczyni, odmówił umownego ustanowienia służebności, co zmusiło wnioskodawczynię do wystąpienia na drogę sądową. Na zasądzoną kwotę 5.297,00 zł składają się: 40 zł - opłata sądowa od wniosku, 5.000 zł - wydatki na opinie biegłych, 17 zł - wydatek na opłatę skarbową od pełnomocnictwa, 240 zł - koszty zastępstwa procesowego ustalone stosownie do § 8 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. Nr 461).

Na podstawie art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity -Dz.U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) w zw. z art. 520 § 2 k.p.c. Sąd nakazał pobranie od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. kwoty 1.525,86 zł tytułem wydatków poniesionych na wynagrodzenie biegłego tymczasowo przez Skarb Państwa ustalonych postanowieniem z dnia 25 czerwca 2013 r.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia w części dotyczącej ustalonego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu oraz w części dotyczącej zasądzonych kosztów złożyła pełnomocnik uczestnika zarzucając Sądowi naruszenie przepisów prawa procesowego, w tym:

1. art. 233 k.p.c. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz wydanie orzeczenia bez wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz podnoszonych przez stronę zarzutów i twierdzeń poprzez ich nieuwzględnienie,
2. art. 520 par.1 i 2 k.p.c. poprzez błędną ich interpretację i wyłączne obciążenie uczestnika postępowania kosztami tego postępowania w sytuacji, w której uczestnik -jak Sąd I instancji sam stwierdził w uzasadnieniu postanowienia - przyłączył się do wniosku co do zasady, a jedynie kwestionował wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu i na wskazanych wyżej podstawach wnosząc o uchylenie zaskarżonego postanowienia Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim do ponownego rozpoznania wraz z zasądzeniem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy w pełni podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne.

Kwestionowanie orzeczenia w części dotyczącej ustalonego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu zasada się właściwie – jak wynika z treści apelacji - na zarzucie naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i wydanie orzeczenia bez wszechstronnego rozważenia całokształtu materiału dowodowego . Zarzut ten jest całkowicie chybiony i nie znajduje żadnego uzasadnienia. Dla skutecznego podniesienia zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c.. nie wystarcza samo powołanie się na treść tego przepisu ale skarżący musi

szczegółowo Sądowi odwoławczemu wskazać w czym naruszenie art. 233 k.p.c. miało się przejawiać . Skarżąca w apelacji jednak nie stara się zwalczać oceny dowodów, a w istocie polemizuje z metodologią procesową jaką zastosował Sąd wskazując , iż o wysokości wynagrodzenia dowiedziała się dopiero z orzeczenia Sądu.

Można istotnie mieć wątpliwości co do prawidłowości postępowania Sądu w zakresie powoływania biegłych . W pierwszej kolejności winien być powołany biegły geodeta który przy udziale biegłego z zakresu energetyki ustali jakie powierzchnie zostały zajęte pod strefy ochronne , a dopiero następnie biegły z zakresu wyceny nieruchomości który wskaże i wyliczy na podstawie pierwszej opinii wysokość wynagrodzenia . W przedmiotowej sprawie Sąd nieco odwrócił tę kolejność co jednak nie ma wpływu na treść rozstrzygnięcia i nie może skutecznie podważyć jego prawidłowości. Podstawiając bowiem dane do wzoru który wprost określił w swojej opinii biegły M. R. (1) bez trudu uzyskamy wysokość należnego wynagrodzenia za ustanowienie służebności znając powierzchnie zajęte pod służebność . Nie trzeba być biegłym aby dokonać takiego prostego rachunku matematycznego. Na marginesie jedynie wskazać należy , iż zarzut o niejasności opinii biegłego M. R. (1) jest całkowicie nieuprawniony bowiem na rozprawie w dniu 25 czerwca 2013r. pełnomocnik wnioskodawczyni wnosił o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej pisemnej opinii biegłego M. R.. W reakcji na to stanowisko pełnomocnik uczestnika wnosila o oddalenie takiego wniosku co pozwala przypuszczać, iż opinia biegłego M. R. była jednak dla uczestnika całkowicie jasna i nie było potrzeby jej uzupełnienia. Zwłaszcza , że na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2013r. biegły M. R. sporządzał opinię uzupełniającą i pełnomocnik uczestnika obecna na rozprawie miała możliwość zadania pytań biegłemu i uzyskania od niego niezbędnych informacji. Skoro tego nie uczyniła na obecnym etapie postępowania nie może skutecznie podważać ustaleń Sądu opierając się jedynie na zastrzeżeniach do opinii. Sąd Rejonowy zresztą w swoim uzasadnieniu w sposób wyczerpujący rozważył wszystkie okoliczności mające wpływ na wysokość wynagrodzenia, dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych , zgodnie z regułami prawidłowego wnioskowania i nie przekraczając ram swobodnej oceny dowodów.

Nie doszło także do naruszenia art. 520 § 1 i 2 k.p.c. jak to wskazuje w apelacji uczestnik. Sąd Rejonowy zasadnie wskazał , iż koszty procesu winien ponieść uczestnik to bowiem uczestnik odmówił umownego ustanowienia służebności doprowadzając do sytuacji gdy wnioskodawczyni musiała wystąpić o jej ustanowienie przed Sądem. Ponadto w toku procesu przez dwie ostatnie rozprawy pełnomocnik uczestnika wnosila o oddalenie wniosku o ustanowienie służebności przesyła. W takiej sytuacji z okoliczności sprawy wprost wynika , iż uczestnicy w różnym stopniu byli zainteresowani rozstrzygnięciem, a wręcz interesy uczestników były sprzeczne. Taka sytuacja pozwalała Sądowi na odstąpienie od zasady określonej w art. 520 § 1 k.p.c. i obciążenie kosztami postępowania w całości uczestnika.

Mając to wszystko na uwadze na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. art. 13§ 2 k.p.c. należało apelację jako bezzasadną oddalić .

Konsekwencją oddalenia apelacji było obciążenie uczestnika kosztami procesu za instancję odwoławczą w której wnioskodawczyni była reprezentowana przez pełnomocnika dlatego też na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. i § 8 pkt 3 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, (tekst jednolity - Dz. U. z 2013 r. Nr 461) orzeczono jak w postanowieniu.

Na oryginale właściwe podpisy